

یادمان

کارنامه یک نویسنده

رژیسور

انتشارات: سوره مهر
سال نشر: ۱۳۹۶
تعداد صفحه: ۷۰۴

«رژیسور» سعید تشکری نخستین جلد از تریلوژی داستانی او درباره روشنفران مشهد طی صد سال اخیر است که چند سال پس از انتشار مجلد دوم و سوم این سه‌گانه با عنوان «پاریس پاریس» و «مفتون و فیروزه» به بازار آمده است. داستان این کتاب مضمونی عاشقانه دارد و در کنار روایتی عاطفی از رابطه یک مترجم زبان فارسی دانشگاه سن پترزبورگ به نام نینا با افسری روسی، ماجرای به توب بستن حرم رضوی به دست ارتش روسیه تزاری را نیز روایت می‌کند.

مفتون و فیروزه

انتشارات: کتاب نیستان
دوجلد
تعداد صفحه: ۱۱۰۸
سال نشر: ۱۳۹۳

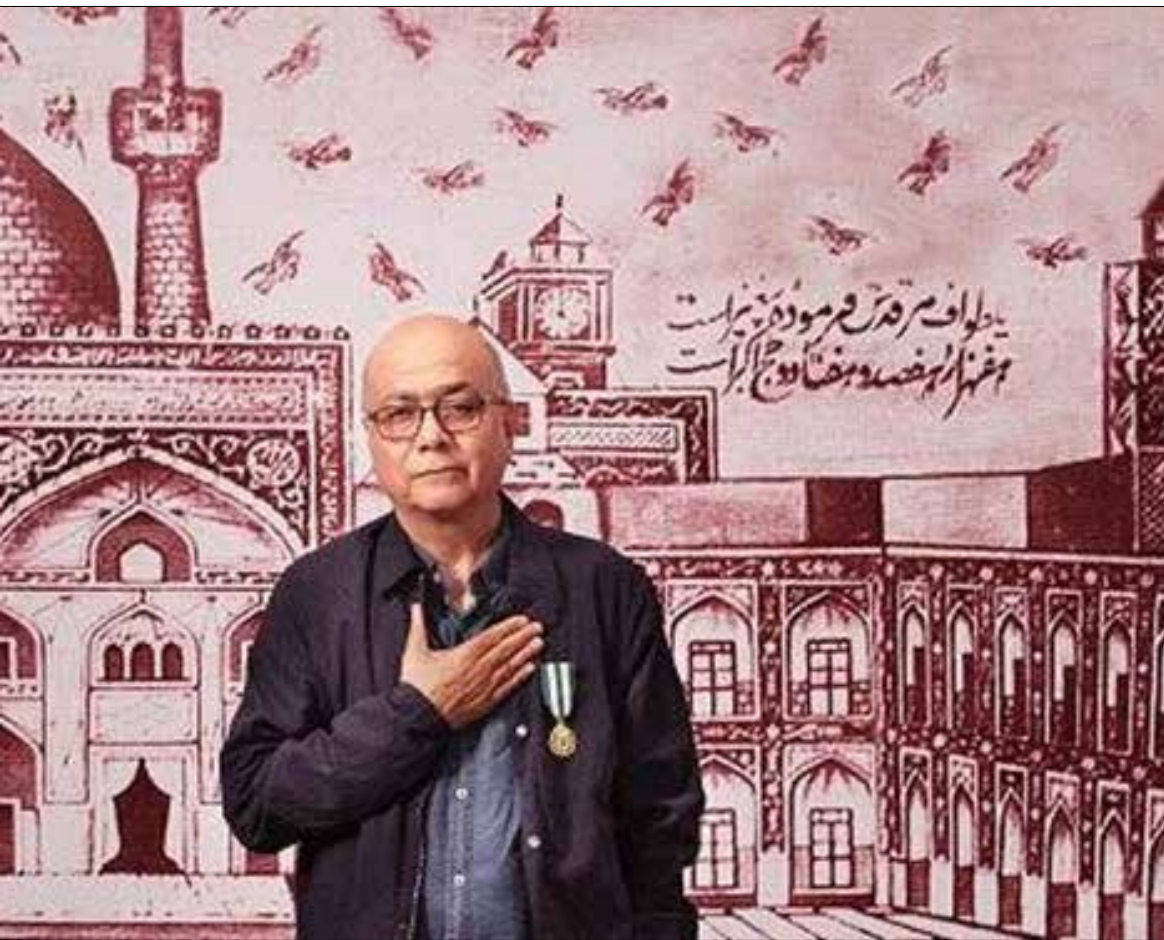
«مفتون و فیروزه» رمانی است دو جلدی که به تعبیر نویسنده، می‌توان آن را تاریخ خصوصی ملت ایران در قالب داستان و رمان پنداشت و جدای از آن می‌شود به سادگی و با اطمینان خاطر عنوان داشت که این رمان و آنچه به عنوان سیر داستانی در آن یاد می‌شود چیزی بیشتر از تاریخ خصوصی و شناسایی پرده‌ای مغفول و ناشناخته از تاریخ انقلاب است که برای نخستین بار از زاویه دید فعالان فرهنگی و نه سیاسی روایت می‌شود.

هرایی

انتشارات: کتاب نیستان
تعداد صفحه: ۱۸۰
سال نشر: ۱۳۹۹

تشکری در یکی از مصاحبه‌هایش درباره این رمان اینطور گفته است: «من در «هرایی» می‌خواستم نشان دهم که انسان‌ها چقدر می‌توانند پای نذرشان بایستند، وقتی آرزویی دارند و نذری برای رسیدن به آن می‌کنند و آن آرزو برآورده می‌شود؛ چقدر و تا کجا به نذرشان وفادارند؟ وفاداری به عهد شخصی که این عهد شخصی با خودش عهد کاری، اجتماعی و اخلاقی می‌آورد. بنابراین رمان «هرایی» درباره این فراز و نشیب و دوگانگی هویت و وفای به عهد است.»

هنرمندی دلباخته و نویسنده‌ای متعهد

به یاد «سعید تشکری» رمان نویس، نمایشنامه‌نویس و کارگردان خراسانی

بخش عمده‌ای از زندگی حرفه‌ای سعید تشکری در مرکز حوزه هنری خراسان رضوی و حوزه هنری تهران شکل گرفت.

موفق در تئاتر و ادبیات

جاذبه‌های پایتخت برای این جوان قوچانی هرگز سبب نشد که خراسان و متعلقات فرهنگی و دینی‌اش را فراموش کند. به گواه آنهایی که او را می‌شناسند، تشکری هرگز از آنهایی نبود که ترک دیار می‌کنند و زادگاه فراموش‌شان می‌شود، مصداقش را هم می‌توان در لقبی دانست که به آن شهره بود، ردپای علاقه و آفرش به امام رضا(ع) در بخش عمده‌ای از کارهای او دیده می‌شود. آنچنان که حتی وقتی خبر درگذشت وی منتشر شد، یکی از نخستین مؤلفه‌هایی که در مرور شخصیت و زندگی حرفه‌ای‌اش به ذهن خطور می‌کرد این بود که زندگی کاری حدود چهل ساله‌اش به امام هشتم گره خورده بود. تیرماه سال ۱۳۹۹ همزمان با دهه کرامت وی به عنوان خادم فرهنگ رضوی معرفی شد.

در نتیجه همین نگاه هم می‌توان تشکری را در زمره نخستین نمایشنامه‌نویسانی دانست که به حوزه تئاتر دینی علاقه نشان داد. هر چند که در نهایت برخی بی‌توجهی‌ها به نمایشنامه‌نویسی‌مان سبب شد که بخشی از کار خود را بر داستان‌نویسی متمرکز کند. البته خوشبختانه او با وجود استعدادی که در عرصه تئاتر از خود نشان داده بود

پیروزی انقلاب به این علاقه‌مندی سر و شکلی علمی و آکادمیک داد و در نهایت از رشته ادبیات نمایشی فارغ‌التحصیل شد. تشکری هرگز این دو عرصه فرهنگی را رها نکرد، آنچنان که تئاتر‌ها از او به عنوان عضو از خانواده خود و نویسندگان هم وی را از خود می‌دانند.

نویسنده و هنرمندی فراچنانی

اما آنچه تشکری را به نویسنده‌ای شاخص در عرصه ادبیات و حتی فراتر از آن سینما، تلویزیون و تئاترمان تبدیل کرد این است که مخلوقات ادبی - هنری‌اش مورد قبول اغلب اهالی فرهنگ و هنر بودند، فرقی هم نداشت که بحث کدام طیف یا گروه فکری داخلی در میان باشد. اغلب معتقد به برخورداری وی از جایگاهی مقبول در عرصه‌هایی بودند که در آنها فعالیت داشت.

با این حال نویسندگان و هنرمندان انقلابی او را بیشتر از همه بر خاسته از حوزه هنری می‌دانند، شاید از جهاتی بتوان تشکری را با افرادی نظیر زنده‌یاد قیصر امین‌پور مقایسه کرد که نام وی نیز به تاریخچه این مرکز فرهنگی - هنری گره خورده است؛ البته با این تفاوت که قیصر از بانیان حوزه هنری بوده ولی تشکری از تربیت‌یافتگان آن. با این حال بخش مهمی از زندگی هر دو آنها در این مؤسسه گذشته است. بنابراین مسأله هم می‌توان حضور وی را در همه جریان‌های ادبی و تئاتری انقلاب کشورمان، از همان بدو امر دید.

ماه‌های پایانی سال با فقدان یکی دیگر از چهره‌های فرهنگی‌مان همراه شد، مردی که در میان تئاتر‌ها نمایشنامه‌نویسی شاخص به شمار می‌آمد و سینمایی‌ها و تلویزیونی‌ها هم او را یکی از خود می‌دانستند. اما آنچه بیش از همه سبب درخشش نام وی شد، سال‌ها فعالیت ادبی‌اش در حوزه کتاب است؛ تعهدی که به عنوان یک نویسنده هرگز از قلم و کارنامه کاری‌اش جدا نشد. این نویسنده، کارگردان و نمایشنامه‌نویس کشورمان، نوزدهم بهمن ماه با زندگی وداع گفت، هر چند که با مخلوقات ادبی و هنری‌اش برای همیشه بخشی از فرهنگ‌مان باقی خواهد ماند.

وداعی زود هنگام

خاک در حالی او را به آغوش کشید که سن و سال چندان نداشت، شاید اگر بیماری‌اش را نمی‌رود فرهنگ‌مان پیش از این‌ها می‌توانست از حضورش بهره‌مند شود. سعید تشکری خراسانی ۵۸ سال قبل در قوچان، شهری از استان خراسان رضوی دیده به زندگی گشود. آغاز علاقه‌مندی‌اش به کارهای هنری را می‌توان در سال‌های کودکی‌اش جست، دورانی که بخشی از آن به حضور در کلاس‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان گذشت. با کلاس‌های خلاق داستان‌نویسی کانون به دنیای بی‌انتهای ادبیات قدم گذاشت. بعدتر با تحصیل در دانشکده هنرهای زیبا، آن هم در بحبوحه